

This is a self-archived version of an original article. This version may differ from the original in pagination and typographic details.

Author(s): Itkonen, Hannu

Title: Myötäsukaisesti Perussuomalaisista

Year: 2022

Version: Published version

Copyright: © Itkonen 2022

Rights: CC BY 4.0

Rights url: <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Please cite the original version:

Itkonen, H. (2022). Myötäsukaisesti Perussuomalaisista. *Työväentutkimus*, 36, 131.
<https://journal.fi/tyovaentutkimus/issue/view/8904/1683>

Myötäsukaisesti Perussuomalaisista

Markku Jokisipilä. *Perussuomalaiset Halla-ahon ja Purran linjalla*. Otava, 2021. 336 s. ISBN 978-951-1-38864-7.

Suomen Maaseudun Puolue ja sen seuraaja Perussuomalaiset ovat olleet merkittäviä vaikuttajia suomalaisessa politiikassa. Näin ollen on perusteltua, että niiden olemukselta ja vaikutuksesta tehdään myös tieteellistä tutkimusta. Tähän talkooseen on ryhtynyt Markku Jokisipilä ilmaisten, että hänen kirjoittamansa kirja on ”tieteelliseen metodiin ja tutkimukseen nojaava yritys selittää, mistä perussuomalaisessa puolueessa, sen aatteessa ja kannatuksessa on kyse”.

Jokisipilän asettama tutkimustehtävä on laajuudessaan haastava. Näin siitäkin huolimatta, että hän kohdistaa tarkastelun pääpainon Jussi Halla-ahon ja Riiikka Purran johtamiin nykyisiin perussuomalaisiin liittäen kuitenkin tutkailuihinsa Timo Soinin johdolla toteutuneen puolueen kasvamisen suureksi. Teoksensa kirjoittamista Jokisipilä perustelee sillä, että ”valitettavan usein perussuomalaisia koskevat analyysit jäävät pintapuoliksi ja tosiasialliselta merkitykseltään vähäarvoisiin sivuseikkoihin takertuviksi huitaisiksi”.

Jokisipilä ei keskity sivuseikkahuitaisuihin, joskin nostaa niitä kirjan edetessä toistuvasti esiin. Analyysin ongelmaksi muodostuu pikemminkin perussuomalaispuolueen näkeminen yhdeksi monoliittiseksi kokonaisuudeksi. Tutkimusaineiston kapeudesta – suhteessa tutkimustehtävään – johtuen puolueen sisäiset suuntaukset ja etenkin maahanmuuttovastaisten voimien vaikuttamis- ja valtaustoimet jäävät ohuesti tarkastelluiksi. Haastatellut puolueen johtohenkilöt

eivät ymmärrettävästi näistä asioista valtaaan päästyään juurikaan puhu.

Kriittisesti voi suhtautua myös käsitteiden käyttöön. Käsitelmärittely esimerkiksi fasismin ja oikeistopopulismien osalta on yksitulkinnallista. Menettely sopii puolueen legitimiiksi tekemiseen, mutta on osin ongelmallinen. Käsitteethän nähdään nykytutkimuksessa liikkuvina, kontekstualisoituina ja hegeemonisen kamppailun tuotoksina. Varsin myötävirtaisesti kirjoittaja suhtautuu myös haastattelemiensa perussuomalaisien sanomisiin luovuttaen samalla tulkintaoikeuden heille.

Tutkijan myötäsukaisuus näkyy myös siinä, millaisin laatusanoin hän kuvaa puolueen toimintaa ja toimijoita. Kun kirjoitetaan toiminnan olevan esimerkiksi taitavaa, systemaattista ja johdonmukaista, otetaan jo lähtökohtaisesti kantaa ja arvotetaan tekemisiä. Täysin toisin Jokisipilä kohtelee sen sijaan sekä tutkijoita että median edustajia, joita hän pitkin matkaa syyttelee perussuomalaisien kohtelemisesta kaltoin. Menettely pistää silmään, ja useasti lukija jää kaipaamaan vanterampaa argumentointia.

Markku Jokisipilän teos Perussuomalaisista on yksi avaus puolueen perusteelliselle tutkimiselle. Syvempiä tutkimuskatseita tullaan eittämättä luomaan samalla kun puolue joutuu määrittelemään linjojaan ja tekemisiään tavattoman nopeasti muuttuvassa maailmassa.

Hannu Itkonen

professori emeritus, Jyväskylän yliopisto